

Grije me lice pod šamijom

Obiđoh mejhane i teferiče
i šehere i tihe tekije,
i – ne nađoh kutak jedan
ozeblo srce da ogrijem!

*Život je suton zimski, plavi:
ima li igdje mrven ljubavi?*

U selu s mejtefom, pokraj bunara,
putić je spojio zv'jezde dvoje:
na licu tvome, suncokretu,
smiri se leptir, srce moje...

*Život je podne, sijač sunca:
čahura ljubavi, puna, puca!*

Ma bio na kraj ledenog sv'jeta,
u noći veljače mrkloj bio,
svijetle mi oči s putića,
grije me lice pod šamijom...

*Život je akšam, lampe gore:
čeka me moje ljubavi more!*